

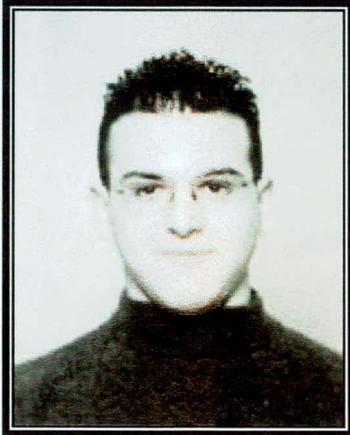

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל גיל (גילי) בן מלך ז"ל

בן דוריס ומישאל

נולד בירושלים

בתאריך כ"ז בתמוז תשמ"ב, 18/7/1982

התגורר בירושלים

התגייס בנובמבר 2000

שרת בחיל השיריון

נפל בפעילות מבצעית ברמאללה

בתאריך ט' בשבט תשס"ב, 22/1/2002

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 7 קבר: 4

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן דוריס ומישאל, נולד ביום כ"ז בתמוז תשמ"ב (18.7.1982) בירושלים, אח צעיר לאייל ולהדס. גילי נולד שנתיים אחרי שהבן הבכור במשפחה, גולן, נהרג בתאונת-דרכים ביום 19.5.1980, בטרם מלאו לו תשע שנים. לידתו של גילי הביאה עימה אושר רב למשפחה השכולה, אושר שהתעצם והלך עם התבגרותו. בתקופת הגן היה גילי תינוק יפהפה, שכונה 'נסיך הגן' וכשגדל היה לגבר מרשים. גילי היה מלא חום ואהבה, מקסים ומתוק, שנון ובעל חוש הומור נדיר. אחד מסמליו הבולטים היה החיוך שליווה אותו תמיד.

בילדותו ובבחרותו התגורר בשכונת אבו טור בירושלים, למד בבית-הספר היסודי ע"ש הנרייטה סולד ובחטיבת-הביניים ע"ש מינקוף. את לימודיו התיכוניים עשה במכללת 'אורט' במגמת אלקטרוניקה ועבר את מבחני הבגרות בהצלחה רבה. כתלמיד, התבלט כחבר אמיתי וצנוע, שידע לנתב את דרכו בין רצינות בלימודים לבין פעילויות אחרות בתחום החברתי והחינוכי. גילי היה אהוב מאוד על חבריו וחביב על מוריו, במיוחד בשנתיים האחרונות בתיכון. גילי היה ידוע בנימוסיו ובנועם הליכותיו,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

היה חברותי, הילד הטוב של אמא ואבא, בן תפנוקים מאושר שהסב אושר רב לסובבים אותו.

תחביבו הגדול היה טיסנאות וגילי התייחס לתחביב זה כאל מקצוע. בשנת 1993 הצטרף לקלוב התעופה בירושלים כחניך מן השורה ובשנת 1996 סיים קורס מדריכי טיסנאות בטכניון בחיפה. גילי לא הפסיק פעילות זו עד יום גיוסו. הוא הקים קייטנה לטיסנאות והיה יוצא לימי גיוס לטובת הרחבת פעילותו של קלוב התעופה. גילי נהג לצאת להטסות בשעות הבוקר המוקדמות ואף שימש כמרכז הסניף בירושלים. גם לאחר הגיוס שמר על קשר חם עם אנשי הקלוב.

בקיץ 1999 יצא גילי עם משלחת נוער מטעם משרד החינוך לאיטליה ולאוסטריה. נסיעה זו העניקה לו כיוון חשיבה נוסף על החיים. כאשר קיבל את צו הגיוס, היה ברור לגילי שרצונו לשרת כחייל קרבי, מתוך הכרה שזו חובתו וזכותו כיהודי החי בארץ ישראל.

גילי התגייס בנובמבר 2000 ורצונו לשרת בחיל-השריון התגשם. כאשר נודע לו שהוא אכן מגויס לשריון, הוא שלח הודעה כתובה לאחיו אייל, שבאותה עת היה על הטנק שלו במסגרת שירות מילואים: "אני פשוט שריונר, לא פחות ולא יותר".

לכל אורך המסלול ידע גילי לקבל הכל בהבנה ובפרופורציות הנכונות ונהג כחייל בוגר ומבין היודע להתעלות על עצמו ברגעי האמת. לאחר שסיים את מסלול הכשרתו כטנקיסט, צורף לצוות טנק בתפקיד טען-קשר בפלוגה מבצעית בגדוד 'סערה' בחטיבה 500. זה היה גדוד טנקים לוחם ורוב פעילותו היתה בשטחי יהודה ושומרון. למרות הקושי שבמילוי המשימות, ידע גילי לשמור על חינו ואישיותו המקסימה והמבדרת ובכך עזר לא רק לעצמו אלא גם למוראל הפלוגה כולה. גילי היה דמות נדירה במישורים אלה, וכחייל ולוחם אמיץ ראה - למרות הסכנות, העומס והקשיים - משמעות וחשיבות בהימצאותו בישי"ע. הוא ראה עצמו חלק מכוח מגן על ארץ-ישראל בכלל ועל ירושלים עיר הולדתו בפרט. חבריו לפלוגה מספרים על אופיו הנדיר וזוכרים אותו כבורג מרכזי במרקם החברתי והלוחם. בדיחה אחת של גילי היה בכוחה להוציא את כל הפלוגה מדיכאון שגרתי. המי"פ שלו מספר שכאשר היה צורך במתנדב, היד הראשונה שהתרוממה היתה זו של גילי. בסיום תקופה זו היה גילי אמור לצאת לקורס מפקדי טנקים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ראש המטה הכללי, רב-אלוף שאול מופז, כתב למשפחה: "גילי תואר כלוחם מצטיין אשר הוביל את חיילי היחידה ורומם את רוחם תוך כדי הפגנת מוטיבציה גבוהה. מפקדיו מעידים עליו כי ניחן בחוש הומור מפותח וכי טובת חבריו היתה קודמת בעיניו לטובתו שלו. גילי סירב להישאר בעורף והתעקש תמיד להצטרף ללוחמים בחזית."

גילי נפל בפעילות מבצעית ברמאללה ביום ט' בשבט תשס"ב (22.1.2002) והוא בן עשרים. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר אחריו הורים, אח ואחות. אחרי מותו הועלה לדרגת סמל.

